

Betingelse, at der i Sognet ikke er Kroer eller Gæstgiverier, thi, siger den høitærede Minister, saa skulle de gaa derhen. Det er en mærkelig Opfattelse, den høitærede Kultusminister har; han foretrækker, naar der er Folk, der ville holde Møde om et eller andet Anliggende, der har Interesse for den Egn, at vise dem til Kroerne og Gæstgiverierne i Stedet for til Skolerne. Det forekommer mig, at navnlig den høitærede Kultusminister snarere maatte være glad ved, at Folk foretrak Skolerne fremfor at gaa i Kroer eller Gæstgiverier, men maasse det er som Politiker, at den høitærede Kultusminister har faaet Kjerlighed til Krostuerne, vi Politikere maa jo desværre bruge dem saa ofte, fordi der ikke er andre Lokaler at faae, thi vi maa jo heller ikke komme i Skolerne. Men jeg nægter ikke, at det ser helt besynderligt ud, at Danmarks Kultusminister i et Cirkulære til Sogneraadene, Skoledirektionerne og Skolebestyrelserne, udtrykkelig bestemmer, at hvor der er Kroer og Gæstgiverier, skal man holde sine Møder der, og kun, hvor der ikke findes saadanne Anstalter, skal man til Mød kunne faae Lov til i visse Tilfælde at træde ind under Skolernes Tag. Det er forøvrigt mærkeligt at se, hvorledes dette Spørgsmaal har udviklet sig historisk i Tidernes Løb. I de første Aar, vi vare et frit Folk, ligesaa 1849, da vi fik Grundloven, indtil op i Halvfjerdserne, da vi fik den høitærede Regjering, der nu sidder ved Roret, vil det vise sig, naar man undersøger de forskjellige Cirkulærer og Minister skrivelser, at det ikke blot har været tilladt, men Ministeriet har særlig tilskyndet til at bruge Skolerne ogsaa til Foredrag om Emner, der ikke kunne siges særlig at høre ind under Skolevæsenet. Dette gjaldt nemlig, saalænge Politisk var anset for at være en hæderlig Bestilling, da var der ikke Noget i Veien, tværtimod, man ansaa det endog fra Regjeringens Side for meget naturligt, at Skolelokalerne bleve benyttede til Foredrag om forskjellige offentlige Anliggender. Men siden det nuværende Ministerium er kommet til Magten, er der kommen en Reaktion ogsaa paa dette Punkt, hvilken Reaktion nu er kulmineret i denne Skrivelse, som jeg her omtaler, fra den høitærede Minister. Jeg tror, at den ærede Minister ogsaa paa dette Punkt er kommen bort fra, hvad der er Grundlovens Mening, og jeg kan ikke se, at det er den rette Maade at vinde Befolkningens Interesse for Skolevæsenet, at man endog ogsaa lukker Skolen i for Næsen af de Folk, der skulle bruge den, betale den og holde den vedlige. Endelig har den høitærede Minister i de seneste Dage velsignet

os med et nyt Cirkulære om Gymnastikundervisningen i Skolerne, den skal nu til at gaa for sig med fuld Kraft. Naar man nu tænker sig, at Forholdet paa Landet er det, at i saa godt som alle Kommuner maa Børnene nøies med 3 Dages Undervisning om Ugen, — det er jo kun meget faa Landkommuner, hvor der er Hverdagsundervisning —, og at de altsaa i Landsbysskolerne kun hver anden Dag skulle møde nogle Timer, og disse faa Timer, som altsaa haves til Raadighed til Undervisning, nu skulle indskrænktes derved, at man faar Sang efter Moder i nogle Timer, som jeg tidligere omtalte, og naar man dernæst betænker, at man skal anvende nogle Timer til Gymnastik, da veed jeg ikke, hvor megen Tid der bliver tilbage til Undervisningen. Men der er endnu en Mærkelighed ved dette Cirkulære om Gymnastiken. Den høitærede Regjering har jo nedsat en Kommission, som den høitærede Minister allerede omtalte i Gaar, til at undersøge de gymnastiske Forhold her, og denne Kommission er jo kommet til det Resultat, at den forbyder det nuværende System. Den erklærer, som den høitærede Minister i Gaar oplæste for os, at det nuværende gymnastiske System i Skolerne er „utilfredsstillende“, og tilraader derfor at indføre et nyt System, som jeg hører anbefales meget, og som jeg ogsaa personlig anser for meget anbefalelsesværdigt. Det er altsaa Veien at gaa, at man bliver klar over, hvilket System man skal have, men den høitærede Minister er nok ikke selv saa ganske paa det Rene med, hvilket System der skal benyttes. Det System, som synes at tiltale den ærede Minister mest, er det, der nu bruges, det militære, og det under mig ikke, thi der er jo noget Militaristisk over hele den ærede Regjering, og hvorfor skulde der saa ikke ogsaa være det paa dette Felt? Jeg tror nu ikke, at man skal indføre den militære Gymnastik i vore Børneskoler. Jeg tror tværtimod, at det er det sanitære Spørgsmaal, der maa være afgjørende ved vore Stolars Undervisning i Gymnastik, og det kan da ikke negtes, at den saakaldte svenske Gymnastik i den Henseende har en ganske anden Indflydelse paa Børnene end den danske Gymnastik. I alt Fald tror jeg, at det er den høitærede Ministers Pligt at lade denne Kommissions Udtalelser komme for Dagens Lyg, og at sørge for, at det bliver afgjort, hvilket System der skal benyttes. Dernæst synes jeg, at det næste Skridt maatte være, at den høitærede Minister sørger for, at Lærerne omkring paa Landet kunne faae den nødvendige Uddannelse i Gymnastik, thi der